

Hayat Suyu

Bir varmış, bir yokmuş, alemin delisi çokmuş. Büyük saraylardan birinde bir kral ve üç oğlu yaşarmış. Kralın iki oğlu kendini beğenmiş ve kötüymüş. En küçük oğlu ise çok iyi yürekli bir gençmiş. Bir gün kral rahatsızlanmış ve bir hastalığa yakalanmış. Sarayın hekimleri, kralın hastalığına deva bulamamışlar. Sarayın büyücüsü kralı ancak hayat suyunun iyileştirebileceğini söylemiş. Ancak bu suyu bulmak çok zor ve tehlikeliymiş. Bunu öğrenen üç oğlu hayat suyunu bulmaya karar vermişler. En büyük oğlu kralın yanına gelip:

– İzin ver, bu suyu bulup sana ben getireyim, demiş.

Kral, bunun çok tehlikeli olduğunu söyleyip, izin vermeye yanaşmamış. Büyük oğlu ise çok yalvarmış.

En sonunda babasının rızasını almış. Büyük oğlunun amacı hayat suyunu getirip babasını iyileştirmek, karşılığında ise babasından sonra kral olmakmış.

Sabah yola çıkmış. Dağları, tepeleri aştıktan sonra karşısına bir cüce çıkmış;

– “Böyle acele acele nereye gidiyorsun?” diye sormuş cüce.

Prens kibirli kibirli:

– Pis cüce, sana ne demiş ve atını sürmeye devam etmiş. Cüce buna çok kızmış ve arkasından kötü bir sihir yapmış. Kralın oğlu dar bir geçide geldiğinde geçit iki taraftan kapanıp prensi içine hapsedmiş.

Kral, uzun zaman oğlunu beklemiş, ama bir haber alamamış. Bunun üzerine ortanca oğlu, babasının yanına gidip demiş ki:

– Baba, bırak gideyim de o suyu ben getireyim, diye yalvarmış.

Kral sonunda ona da izin vermiş. Ortanca oğlu yola çıkmış. Ağabeyi gibi bir süre yol aldıktan sonra cüceyle karşılaşmış. Cüce ona da sormuş:

– Böyle acele acele nereye gidiyorsun?

Prens:

– “Seni ilgilendirmez, beni oyalama.” demiş.

Buna da kızan cüce bu oğula da kötü bir sihir yapmış.

Ortanca oğlu da atını sürmüştü. O da az sonra ağabeyi gibi geçide varmış. Cücenin yaptığı büyüyle geçit ona da iki yandan kapanmış ve geçitte hapis kalmış. Ortanca oğlunun da geri dönmemesi kralı oldukça merakta bırakmış.

Kralın en küçük oğlu bunun üzerine babasının yanına varıp, hayat suyunu bulmak için izin istemiş. Babası çaresiz izin vermiş. Küçük Prens hayat suyunu aramak için yola çıkmış. Aynı yerde cüceyle karşılaşmış. Cüce ona nereye gittiğini sormuş. Küçük Prens ona tatlı dille cevap vermiş:

– Babam çok hasta, ona hayat suyunu bulmaya gidiyorum, demiş.

Cüce:

– “Sen çok iyi bir evlatsın, sana yardım edeceğim. Hayat suyu, sihirli bir sarayın bahçesindeki gümüş pınardan çıkar. Şu demir sopa ve iki ekmeği al, sarayın kapısına git. Kapıyı üç defa çalınca kapı açılır. Kapının arkasında iki aslan yatar. Ekmekleri onlara verirsen sana bir zarar vermezler. Sen de hayat suyunu alır gelirsin. Ama gece yarısından önce oradan çıkman lazım, yoksa sarayın kapıları kapanır ve orada hapis kalırsın.” demiş.

Küçük Prens yola çıkmış, cücenin dediklerini tek tek yaptıktan sonra saraya girmiş. Kendisini çok güzel bir salonda bulmuş. Yerde bir kılıç duruyormuş. Kılıcı yanına almış daha sonra odaları bir bir gezmeye başlamış. Odalardan birinde çok güzel, peri gibi bir genç kız varmış. Kız onu görünce çok mutlu olmuş ve kapıyı açıp kendisini sihirden kurtardığını, bir yıl sonra yine gelirse kendisiyle evleneceğini ve tüm ülkeye sahip olacağını söylemiş. Sonra pınarın yerini göstermiş, fakat acele etmesini, gece yarısından önce saraydan çıkmasını söylemiş.

Küçük Prens odaları gezmeye devam etmiş. Bir odada da yere serilmiş güzel bir yatak duruyormuş. Küçük Prens çok yorgun olduğundan biraz uyumaya karar vermiş. Uyandığında, gece yarısının yaklaşmakta olduğunu fark etmiş. Hızla pınara koşmuş, suyu alıp kapı tam kapanmak üzereyken dışarı çıkmış. Küçük Prens, hayat suyunu alıp cücenin yanına varmış. Cüce, kılıcı görünce:

–“Bu kılıçla bütün orduları yenebilirsin”. demiş.

Küçük Prens:

–“İki kardeşim de hayat suyunu bulmak için yola çıktı fakat geri dönemediler. Onları bulmama yardım et lütfen.” demiş. Cüce bu teklifi kabul etmiş, fakat Küçük Prens’in kardeşlerinden uzak durması gerektiğini tembih etmiş. Cüce yaptığı sihri bozup, kardeşlerini serbest bırakmış.

Kardeşleri kurtulunca Küçük Prens bütün olanları anlatmış. Bir yıl sonra hayat suyunu aldığı saraydaki kızla evlenip, ülkenin başına geçeceğini söylemiş. Hep birlikte saraya doğru atlarını sürmüşler.

İki büyük kardeş, hayat suyunu bulduğu için babalarının krallığı küçük kardeşlerine vereceğini düşünmüşler ve onu ortadan kaldırmaya karar vermişler. Bir fırsatını bulduklarında, hayat suyunu alıp yerine içme suyu doldurmuşlar.

Saraya vardıklarında Küçük Prens, babasına suyu vermiş. Kral sudan içince iyice kötülemiş, daha çok hastalanmış. Kardeşleri krala varıp, küçük kardeşlerinin kendisini zehirlemeye çalıştığını, asıl hayat suyunun kendilerinde olduğunu söyleyip, küçük kardeşlerinden aldıkları gerçek hayat suyunu babalarına vermişler. Kral, hayat suyunu içince iyileşmiş. İki kardeş, küçük kardeşlerinin yanına gidip onunla alay etmişler:

– Saf kardeşim! Hayat suyunu sen buldun, eziyetini sen çektin ama kazanan biz olduk. Bir yıl sonra ikimizden biri hayat suyunu bulduğun saraydaki kıza gidip onunla evlenecek. Bize karşı gelersen canından olursun bilesin, demişler.

Bu arada kral, küçük oğlunun kendisini öldürmeye çalıştığına inandığı için çok sinirliymiş. Küçük oğlunun ülkenin başına geçmek istediğini sanıyormuş. Saray halkı toplanıp, Küçük Prens'in öldürülmesine karar vermiş.

Günün birinde Küçük Prens hiçbir şeyden habersiz bir şekilde ava çıkmış. Kralın avcısı da onunla berabermiş. Küçük Prens ormanda avcıyı üzüntülü görünce sormuş:

– Neyin var sevgili avcı?

Avcı:

–“Sizi vurup öldürmem gerekiyor. Kral böyle emir buyurdu.” demiş.

Prens şaşırması:

–“Sevgili avcı canımı bağışla, sana süslü elbiselerimi vereyim sen de üzerindeki eskileri bana ver.” Küçük Prens'in ne kadar iyi kalpli olduğunu bilen avcı bu teklifi kabul etmiş. Zaten Küçük Prens'i öldürmeye eli varmıyormuş. Küçük Prens, ormana dalıp kaybolmuş.

Aradan uzun bir zaman geçmiş.

Bir gün, Küçük Prens'e yardım eden cüce, yaşlı kralı ziyarete gelmiş. Ve küçük oğlunu sormuş. Kral olanları bir bir anlatmış. Cüce bunları duyunca çok üzülmüş, gerçekleri krala açıklamış. Kral gerçekleri öğrenince üzüntüsünden ağlamaya başlamış. Kralın avcısı konuşulanları duyup krala, Küçük Prens'i öldürmediğini söylemiş. Kral bunu duyunca çok sevinmiş. Oğlunu bulmak için her yana haberciler göndermiş.

Bu sırada kralın iki büyük oğlu bir yıl dolmadan saraydaki kızla evlenmek için, birbirlerinden habersiz yola çıkmışlar. Saraya önce kralın büyük oğlu varmış. İçeri girmiş ancak saray görevlileri onu yakalayıp iyice sarsmışlar. Büyük prens canını zor kurtarmış. Aynı şeyler ortanca prensin de başına gelmiş. Küçük Prens ise ormandan çıkıp sarayın kapısına geldiğinde tam bir yıl dolmuş, sarayın kapıları açılıp, genç prensese kavuşmuş. Hemen düğünleri yapılmış. Küçük Prens ülkenin başına geçmiş. Babaları ise haber gönderip kendisinden özür ve af dilemiş. İki büyük oğlunu cezalandırmak istiyormuş. Bunu öğrenen oğulları ülkeden kaçmış, bir daha geri dönmemişler. Ve ömür boyu yaptıkları kötülüklerin cezasını, yoksulluk

içerisinde yaşayarak ödemişler. Küçük Prens, prensesle uzun ve mutlu bir hayat sürmüş.
Onlar ermiş muradına, biz çikalım kerevetine.

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>